

absurdity. Jurisdiction in cyberspace requires clear principles rooted in international law. Only through these principles can courts in all nations be persuaded to adopt uniform solutions to questions of Internet jurisdiction.

Literature

1. Нестеров А.В. Интернет-поле VS киберпространства / А.В Нестеров // Вопросы безопасности. – 2015. – № 4. – С.13-27.
2. Bob Duckett «Oxford Dictionary of English (2nd edition, revised)», Reference Reviews, Vol. 20 Iss: 2, 2006. – P. 32-33.
3. Darrel C. Menthe, Jurisdiction in Cyberspace: A Theory of International Spaces, 4. Mich.Telecomm. & Tech. L. Rev. –1998. – С. 69.
4. Collins dictionary. Edition: 13, Wired UK: 2014. – Режим доступу: <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/cyberspace> p.122-123.
5. Verma A. Cybercrime: biggest threat to national economy and security 2017. – Режим доступу: <https://www.slideshare.net/ArunVerma97/jurisdiction-in-cyberspace>.

УДК 37.015.31 (043.2)

Коломієць О.В., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Пильгун Н.В., к.ю.н., доцент

ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

Правове виховання є важливою складовою частиною ідейно-політичного та морального виховання молоді. Актуальність даної теми полягає в тому, що українське суспільство, кожний окремих громадянин і особливо молодь потребує негайного підвищення рівня своєї правової культури з метою розбудови в Україні правової держави та громадянського суспільства, розвитку досконалої законодавчої системи та виконання законів всіма громадянами. Правосвідомість – форма суспільної свідомості, що містить в собі сукупність поглядів, почуттів, емоцій, ідей, теорій та концепцій, а також уявлень і настанов, які характеризують відношення особи, суспільної групи і суспільства в цілому до чинного чи бажаного права, а також до всього, що охоплюється правовим регулюванням. Формування правосвідомості можна розглядати по-перше, через правовий захист і використання позитивних чинників правовиховного впливу.

Основними позитивними чинниками формування правової свідомості можуть бути: реальність правового захисту громадянина правоохоронними органами і судом (непідкупність, безпристрасність,

сумлінність, вірність своїй професії цими органами державної влади); право на самозахист, гарантоване державою кожній особі (полягає у наданні кожній людині права захищати свої права і свободи від порушення і протиправних посягань всіма не забороненими законом засобами, зокрема зверненнями до громадськості, засобів масової інформації); правова освіта учасників педагогічного процесу як перша ланка у формуванні правової свідомості громадян України. Через протидію негативним чинникам формування правової свідомості особи. Шляхом цілеспрямованого формування позитивних правових настанов як вирішальних чинників правомірної поведінки. У формуванні правосвідомості велике значення має формування поваги і довіри до права – тут велику роль відіграє наше суб'єктивне ставлення та повага до влади в державі. Саме наявність сильної державної влади є вирішальним фактором успішного проведення перетворень, саме держава в ролі керівної верхівки може компенсувати недостатній розвиток ринкової інфраструктури і громадянського суспільства, забезпечити стабільність та порядок у суспільстві. Необхідно активно брати участь в усіх державотворчих процесах нашої країни, мати повагу до права, і лише тоді буде сформовано високу правосвідомість кожного окремого громадянина і держави в цілому. У сучасній науковій спеціалізованій літературі пропонується досить широкий перелік внутрішніх факторів впливу на правосвідомість молоді. Традиційним є поділ факторів впливу на внутрішні та зовнішні. Під внутрішніми факторами ми розуміємо вплив на формування правосвідомості молодої людини її психологічних особливостей. Існують певні «властивості індивіда, які не залежать від його волі». Це, передусім, низка психічних захворювань, які виключають будь-яку розумову діяльність. В Україні питання формування правосвідомості осіб з вадами розумового розвитку розробляються Інститутом корекційної педагогіки і психології Національного педагогічного університету ім. Михайла Драгоманова, Кам'янець-Подільського Національного університету ім. Івана Огієнка. Однак, слід відрізняти вроджені психічні, нервові чи розумові вади та ті, що почали формуватися з вини батьків чи інших осіб з самого народження дитини. Дорослі не завжди бажають вникати в конфлікти дітей, несправедливо суворо ставляться до них. Навіть незначні образи знаходять своє місце у правосвідомості, щоб одного разу проявитися неправомірним вчинком. Кримінологи наголошують на тому, що подібні ситуації призводять до конфліктів, які інколи можуть приймати форму правопорушень. Ще одним внутрішнім фактором формування правосвідомості молоді є сила волі, темперамент тощо.

Чи не найважливішим фактором формування правосвідомості молоді є індивідуальні моральні засади кожної молодої людини. Природно, що без засвоєння певних моральних норм неможливо сформувати відповідне

ставлення до правових явищ. Зв'язок правової та моральної соціалізації настільки тісний, що деякі дослідники навіть використовують поняття «морально-правова соціалізація особистості». Отже, в процесі формування правої свідомості молоді величезне значення має формування моральних цінностей та норм. До внутрішніх факторів формування соціально-правового виховання молоді також слід віднести «життєвий досвід», який є джерелом правої інформації і виступає як результат зіткнення з державно-правовими явищами в різних суспільних відносинах. До внутрішніх факторів відносять також і «конфлікт нормативних цінностей», який, як правило, відбувається у свідомості підлітків, в зв'язку з психологічними протиріччями їх віку. Ще одним внутрішнім фактором впливу на правосвідомість називають рівень професійної освіти (кваліфікація). Отримання вищої освіти впливає на процес соціалізації молоді людини. Більшість сучасної молоді не володіє високою трудовою кваліфікацією, не намагається нею оволодіти, або й зовсім не має такої можливості. У правовиховній роботі використовується багато засобів правового виховання, серед яких визначальними є: правові акти; засоби масової інформації; культурно-освітні заклади (кінотеатри, театри, будинки культури, клуби); наукова і навчальна література.

Отже, соціально-правове виховання є важливим регулятором поведінки, важливим каналом засвоєння колективного досвіду суспільства. Молодь наділена достатньою правовою культурою, і може у певній ситуації встановити і реалізувати правильну лінію поведінки, незважаючи на недостатній життєвий досвід. Вимога знати, поважати і виконувати правові установки в державі належить до числа першочергових у вихованні молоді, для того щоб перетворити повагу до права, закону в особисте переконання кожного молодого члена суспільства.

Література

1. Слепченко Т. Правове навчання: проблеми сьогодення / Т. Слепченко // Рідна школа. – 1998. – №5. – С. 34-35.

2. Ляшенко О.О. Формування правової вихованості дітей з вадами інтелектуального розвитку: сутність, структурна організація, динаміка формування [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://fkspp.at.ua/konf/Uch2/310.pdf>.